
MTB
MLE
Instructional and Learning Materials Repository
เรื่องเล่า ภาษาไทย

กำเนิดมนุษย์

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ตอนที่พระเจ้ากำลังสร้างมนุษย์ พระเจ้าได้สร้างให้อวัยวะของศีรษะสามารถพูดได้ทั้งหมด อยู่มาวันหนึ่ง พวกเขาได้หารือกันว่าจะให้ใครเป็นหัวหน้า ตาก็พูดขึ้นมาว่า ให้ฉันเป็นซิ เพราะฉันสามารถมองเห็นได้ทุกอย่าง แล้วหูก็พูดขึ้นว่าให้ฉันเป็นสิ เพราะฉันได้ยินเสียงทุกอย่าง แล้วจมูกก็พูดขึ้นว่าให้ฉันเป็นสิ เพราะฉันสามารถรับรู้กลิ่นทุกอย่าง แต่ปากไม่ยอม พูดขึ้นออกมาว่า ไม่ได้ ให้ฉันเป็นเพราะฉันสามารถกินได้พูดได้ แต่ตา หู จมูก ก็ไม่ยอม ต่างคนต่างโกรธไม่ยอมทำหน้าที่ของตนเอง ๓ วันต่อมาทำให้อวัยวะทั้งสี่ป่วยจนใกล้จะตาย พวกเขาจึงตกลงกันว่า ให้ทำหน้าที่ของใครของมัน ไม่ต้องมีใครเป็นหัวหน้า แล้วพวกเขาก็อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

ไม่เชื่อฟัง

มีเด็กผู้ชายคนหนึ่งมีรูปร่างผอมๆ ซึ่งเป็นเด็กที่ชอบขโมย และไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่เลย มีอยู่วันหนึ่งเธอและเพื่อนๆ ของเธอเข้าไปเล่นในป่า และได้เจอรังนกอยู่บนต้นไม้ เพื่อนของเธอบอกว่า “พวกเราอย่าขึ้นไปเอารังนกบนต้นไม้เลย เขาจะขึ้นไปเอารังนกลงมาให้ได้ สองสามวันต่อมาเธอได้เข้าไปในป่าพร้อมกับเพื่อน ๆ อีกครั้ง และได้เจอรังนกอีกเช่นเคยแต่ปรากฏว่าได้มีงูอยู่ในรังนกทำให้เธอตกใจมากและลงมาจากต้นไม้ หลังจากนั้นมาทำให้เขารู้ว่าจะไม่จับนกอีกแล้ว

เด็กหนีเรียน

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กคนหนึ่งชื่อ ด.ช. ไท เขาเป็นเด็กที่ไม่ชอบเรียนหนีเรียนทุกวันจนไม่มาโรงเรียนเลย นิสัยชอบขโมยรังเกคนอื่น และชอบพูดโอ้อวดอยู่ตลอดว่าตนเองไม่เรียน ก็เก่งแล้วพออายุไทได้ 18 ปีนิสัยโอ้อวดก็ยังไม่เปลี่ยนเลยเป็นคนชอบโอ้อวดว่าตนเองเก่งทุกภาษา ทุกๆด้านอยู่มาวันหนึ่งไทได้ไปเที่ยวในเมืองได้ไปพักอยู่ที่แห่งหนึ่งที่แห่งนั้นเคยมีฝรั่งเข้ามาพักก่อนแล้วโดยไทไม่รู้ว่าที่ตรงนั้น เป็นที่ของฝรั่งมานั่งพักก่อนไทและฝรั่งลืมนาฬิกาทิ้งไว้อยู่ที่ตรงนั้น โดยมีคนอื่นมาเก็บได้แล้วไทไปนั่งอยู่สักพักฝรั่งก็แวะกลับมาเห็นไทนั่งอยู่ที่พักของฝรั่ง ๆ ก็ถามไทโดยใช้ภาษาฝรั่งว่าคุณเห็นนาฬิกาตกนี้ไหมครับ. ไทเองก็ไม่รู้ภาษาฝรั่งได้แค่พูดโอ้อวดให้คนอื่นเท่านั้น ไทได้เพียงแค่ 3 คำเช่นคำว่า Yes, No, และ OK เท่านั้นพอฝรั่งพูดจบไทไม่รู้เรื่องเลยไทก็ตอบว่า Yes ฝรั่งก็คิดว่าไทเก็บได้แล้วฝรั่งจึงพูดอีกว่าถ้าอย่างนั้นขอให้ไทคืนให้ฝรั่ง.ไทก็ไม่รู้อีกไทก็ตอบว่า No ฝรั่งจึงโกธรฝรั่งจึงคิดว่าไทไม่ยอมให้ฝรั่ง ๆ จึงบอกกับไทว่าถ้าไทไม่เอาให้ฝรั่งๆจะเอาไทไปจำคุกไทก็ไม่รู้อีกไทก็คิดว่าพูดไปแล้ว 2 คำเหลืออยู่คำเดียวเท่านั้นไทก็เลยตอบว่า OK ฝรั่งจึงพาไทไปที่ตำรวจเอาไทไปเข้าคุกพอไปถึงที่คุก ไทก็รู้ว่าฝรั่งเอาไทไปขังแต่ก็สายไปแล้วเพราะไทไม่รู้ภาษาอังกฤษและไทก็ตอบยินยอมไปแล้วด้วย พอไทอยู่ในคุกไทนึกถึงการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญมากแต่ก็สายไปแล้วเพราะอยู่ในคุกจึงคิดออกได้

คนไร้การศึกษา

กาลครั้งหนึ่งมีเพื่อนสองคนไปยิงหนูในป่าเพื่อนอีกคนหนึ่งมีชื่อว่า “เต๊ง” ส่วนอีกคนหนึ่งมีชื่อว่า “ป๋อ”เต้งกับป๋อยิงนกได้สามตัว หลังจากนั้นเต๊งกับป๋อก็กลับมาถึงกลางทางทั้งสองก็เอาหนูมาแบ่งกัน เต๊งกับป๋อได้แบ่งหนูกันคนละตัวแต่ว่ายังเหลืออยู่อีกหนึ่งตัวไม่รู้ว่าจะแบ่งให้ใครดี เต๊งกับป๋อก็เลยได้เถียงกัน ขณะที่เขาทั้งสองยังเถียงกันนั้น ได้มีชายคนหนึ่งเป็นคนที่มีการศึกษา ชายคนนั้นมีชื่อว่า “กั่ว” กั่วเดินผ่านมาเจอเข้าพอดีก็เลยถามว่า“เจ้าสองคนกำลังถกเถียงเรื่องอะไรกัน” เต๊งกับป๋อก็เลยตอบว่า “เราไปยิงหนูมาได้สามตัวและเราก็เอาหนูนั้นมาแบ่งให้กันคนละตัว แต่ว่ามันก็ยังเหลืออยู่หนึ่งตัวไม่รู้ว่าจะแบ่งอย่างไรดี ดังนั้นเต๊งกับป๋อก็เลยขอร้องให้กั่วช่วยแบ่งให้หน่อย กั่วก็เลยก็ตอบว่า “ได้ ถ้ามีหนูอยู่สามตัวหนึ่งตัวก็แบ่งให้เต๊งหนึ่งและก็แบ่งให้ป๋อหนึ่งตัว ส่วนไอ้ตัวที่เหลือก็แบ่งให้ฉันสิ” เต๊งกับป๋อก็เลยแบ่งหนูหนึ่งตัวให้กั่วไป หลังจากที่กั่วได้หนูไปแล้วนั้นเต๊งกับป๋อก็คิดได้ว่า “เราสองคนเป็นคนไปยิงหนูมา แล้วทำไมกั่วต้องได้หนูไปหนึ่งตัวด้วย”เมื่อเต๊งกับป๋อคิดได้พร้อมกันแล้วก็เลยพูดออกมาว่า “เรานำจะเอาหนูมาแบ่งกันคนละครึ่งกันถึงจะถูก” เมื่อเต๊งกับป๋อคิดได้ดังนั้นก็สายไปแล้วดังนั้นนิทานเรื่องนี้ได้สอนเราให้รู้ว่าถ้าเราไม่มีการศึกษา เราก็จะถูกคนอื่นหลอกกินไปฟรี ๆ

เรื่องเสือกับเต่า

ณ ป่าแห่งหนึ่งมีเสือตัวหนึ่ง เป็นเสือที่มีนิสัยทะเยอทะยาน ชอบโอ้อวดอยู่มาวันหนึ่งเจ้าเสือได้ไปเจอกับเต่า แล้วเสือก็ได้เข้าไปทักทายกับเต่า ทั้งสองสนทนากันนานพอสมควร เสือเลยท้ากับเต่าว่า “ให้เต่าวิ่งแข่งกับเสือ ถ้าเสือชนะเสือก็จะกินเต่า แต่ถ้าเต่าชนะให้เต่ากินเสือได้” เต่านั้นทำอะไรไม่ได้ และเกิดความกลัวขึ้นมา ก็เลยตอบตกลงกับเสือ แล้วเสือก็นัดกับเต่าว่าอีกสามวันเจอกัน คือ วันแข่งวิ่งระหว่างเต่ากับเสือ เต่าเดินจากเสือไปอย่างไม่สบายใจ เต่าได้เดินไปและกลับไปปรึกษากับพี่น้องของมันว่า “เสือได้มาท้าให้เต่าไปวิ่งแข่งกับมัน และถ้าเราแพ้พวกมันจะมากินเรา แต่ถ้าเราชนะมัน เราก็จะกินมันได้” แต่ได้มีเต่าตัวหนึ่งพูดขึ้นว่า “แล้วเต่าอย่างเราไม่มีวันและไม่มีทางที่จะวิ่งแข่งกับเสือได้แน่เลย แล้วเต่าอย่างเราก็จะถูกเสือกินอีกด้วย” ในขณะที่ได้พูดคุยกันนั้น เต่าตัวหนึ่งก็พูดขึ้นว่า “พี่ชายไม่ต้องกลัวหรอกพวกเราจะต้องช่วยกันเอาชนะเสือให้ได้” หลังจากที่ได้พูดกันแล้วเต่าก็เลยช่วยกันวางแผน พอถึงวันแข่งพี่น้องเต่าก็ไปช่วยกันจนเต่าสามารถวิ่งเอาชนะเสือได้ แล้วเสือก็ถูกเต่ากิน

โดย จารุวรรณ พงศาผดุง (ร.รบ้านห้วยคุ)

เด็กกำพร้า

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เด็กชาย บี เป็นเด็กกำพร้าตั้งแต่ยังเด็กจึงได้อาศัยอยู่กับอามาตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ อาของเด็กชายบี มีลูกหลายคน ดังนั้นอาของเด็กชายบี่จึงไม่ค่อยรักบี่มากเท่าไร ส่วนเสื้อผ้าของเด็ก ชาย บี เขาก็แต่ใส่เสื้อผ้าเก่าๆเท่านั้น อยู่มาวันหนึ่ง บี่ไปทำไร่ตามปกติ ระหว่างทางบี่เจอสัตว์ต่าง ๆ มากมายกำลังเดินทางไปยังสวรรค์ และบี่ก็ได้เจอเต่าแก่ๆ ตัวหนึ่ง บี่ถามเต่าว่า “เต่าจะไปไหน เต่าตอบว่า ฉันจะไปงานศพของพระอินทร์แต่มีต้นไม้ใหญ่ขวางทางเอาไว้ ฉันจึงข้ามไปไม่ได้ เธอช่วยอุ้มฉันข้ามไปได้ไหม แล้วฉันจะพาเธอไปกับฉันด้วย” บี่จึงอุ้มเต่าข้ามท่อนไม้ใหญ่ และทั้งสองก็เดินทางไปหาพระอินทร์ เต่าจึงพูดให้เด็กชายบี่ว่า “เพิ่งจะเป็นพระอินทรีได้ไม่นาน ทำไมถึงรีบจากไป แล้วคนจนๆ อย่างข้าจะอยู่อย่างไร" แล้วบี่กับเต่าก็เดินทางต่อ เมื่อบี่กับเต่าไปถึงก็เจอสัตว์ต่างๆ มากมาย หวังจะกินเนื้อของพระอินทร์ บ้างก็พูดว่า “ฉันจะกินเนื้อของพระอินทร์ เพื่อข้าจะมีเรี่ยวแรง และบางคนก็พูดว่าฉันจะกินสมองของพระอินทร์เพื่อฉันจะได้ฉลาดเหมือนท่าน” ทันใดนั้นพระอินทร์ก็ลุกขึ้นมา บอกกับบีว่า "เธอเป็นคนดี ฉันจะแต่งตั้งให้เธอเป็นเทวดาอยู่สวรรค์" ส่วนสัตว์ทั้งหลายก็ถูกลงโทษเพราะอยากจะกินเนื้อของข้า

ร.ร รักแผ่นดิน อรุณี แซ่ท่อ

ฝูงนกน้อย

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีนกฝูงหนึ่ง ซึ่งนกฝูงนี้จะบินมาหากินข้าวเปลือกที่ไร่ผืนหนึ่งเป็นประจำ เจ้าของไร่เห็นเข้าก็คิดที่อยากจะวางกระดักโดยการวางตะข่ายดักไว้ วันหนึ่งฝูงนกก็บินมาหาอาหารกินเหมือนเช่นเคย ก็เลยบินมาติดกับกักดักที่เจ้าของไร่ได้ดักเอาไว้ ฝูงนกเหล่านั้นตกใจกลัวกันมาก ต่างก็เลยบินพร้อมกันก็เลยทำให้ตะข่ายนั้นหงายทำให้ฝูงนกเหล่านั้นเลยออกมาได้ หลังจากที่ฝูงนกเหล่านั้นได้รอดตายมานั้น แต่ละตัวต่างก็พากันชมตัวเองว่า “มีเราพวกเราถึงรอด และเพราะเราแข็งแรงกว่าและเก่งกว่า” แต่ละตัวก็รู้สึกภูมิใจในตัวเองมาก สองสามวันต่อมานกฝูงนี้ก็ได้บินมาหาอาหารกินกันเหมือนเช่นเคย เลยมาโดนตะข่ายอีกครั้ง แต่แล้วครั้งนี้นกฝูงนี้กลับบินไม่พร้อมกัน และต่างก็พูดขึ้นว่า “ถ้าเธอเก่งและแข็งแรงก็ลองบินซิ” และแล้วแต่ละตัวต่างก็พากันบินหนีเอาตัวรอด แต่บินเท่าไหร่ก็ไม่สามารถที่จะบินออกไปได้เลย ดังนั้นจึงมีนกตัวหนึ่งในฝูงนั้นพูดขึ้นว่า “เราบินต่อไปไม่ไหวแล้ว ถ้าเธออยากบินต่อก็บินเองคนเดียวเถอะ” ถึงแม้ฝูงนกเหล่านั้นจะพยายามเท่าไหร่ก็ไม่สามารถที่จะทำให้ตะข่ายหงายได้และบินหนีออกจากตะข่ายได้เลย ต่อมาไม่นานเจ้าของไร่เดินทางมาที่ไร่ก็เห็นฝูงนกกำลังติดอยู่ที่ตะข่ายจึงได้จับฝูงนกเหล่านั้นเอากลับไปที่บ้านนิทานเรื่องนี้สอนให้เรารู้ว่า เราควรที่จะสามัคคีช่วยเหลือกันในหมู่คณะของเรา เราคนเดียวไม่สามารทำได้ แต่ถ้าเราช่วยกันหรือร่วมมือกันเราอยากทำอะไรเราก็ทำได้ และถ้าเราไม่มีความสามัคคีก็เหมือนกับฝูงนกตามที่ได้เล่ามานี้

โรงเรียนบ้านห้วยหาน โดย นางสาวชนิดา ยอดมณีบรรพต

มนุษย์กับเสือผู้โอดอวด

นานมาแล้วครั้งหนึ่ง มีมนุษย์คนหนึ่งไปทำไร่ ตัดไม้หลายต้นพอดีมีเสือตัวใหญ่มาจากในป่า เสือได้คุยกับมนุษย์ว่า “ทำไมมนุษย์ตัวเล็กๆถึงทำให้ต้นไม้ล้มได้ ขนาดเสื่อตัวใหญ่อย่างฉันยังไม่สามารถที่จะล้มต้นไม้ได้เลย”ดังนั้นเสือก็อยากลองกับมนุษย์ว่าใครแข็งแรงกว่ากัน พอเสือพูดอย่างมนุษย์ก็รู้สึกกลัวมาก ๆ แล้วมนุษย์ก็ตอบกับเสือว่า “วันนี้ฉันไม่ได้เอาแรงมา รอให้วันพรุ่งนี้ก่อน” เสือจึงตอบว่า “ไม่เป็นไร เธอรีบไปเอาแรงมาเถอะ ฉันจะอยู่ตรงนี้รอ” มนุษย์ผู้ฉลาดตอบว่า “กลัวเดี๋ยวถ้าไปเอาแรงมา เสือกลัว แล้วเสือจะหนีไป” ดังนั้นเสือจึงตอบมนุษย์ว่า “ให้เธอมัดมือมัดเท้าของฉันไว้ เพื่อเธอจะเชื่อว่า ฉันไม่ได้หนีจริง ๆ” จากนั้นมนุษย์ก็พูดอีกว่า “ให้เรามัดปากเจ้าด้วย เพราะถ้า เรากลับบ้านไปแล้วเจ้าก็จะเรียกให้เพื่อนของเจ้ามาช่วยเจ้า” แล้วในที่สุดเสือก็ยอมให้มนุษย์มัดปากตัวเองด้วย เมื่อมนุษย์ได้มัดทุกสิ่งทุกอย่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เขาก็เดินไปหยิบขวานมาฆ่าเสือ โดยใช้ความฉลาดของเขาเองชนะเสือได้

ลิงน้อย

มีหญิงแก่คนหนึ่งอายุราว ๆ 60 ปี เป็นคนใจดีแต่น่าเสียใจที่เขาไม่มีลูกสักคนและอยู่ตัวคนเดียว อยู่มาวันหนึ่งหญิงแก่คนนั้นได้ไปไร่และได้พบกับลูกลิงตัวน้อย ๆ ตัวหนึ่งมีสีน้ำตาล น่ารักและน่าเอ็นดูมาก ดังนั้นหญิงแก่คนนั้นก็เกิดความสงสารขึ้นมาที่ใจและรักลิงน้อยจับใจ หญิงแก่คนนั้นก็เลยตัดสินใจพาลิงน้อยมาเป็นลูกชายของแก ต่อมาเมื่อลิงน้อยโตขึ้นอายุประมาณ 10 ปี ลิงน้อยสามารถทำงานทุกอย่างเหมือนอย่างมนุษย์ทุกคน สามารถไปยิงนกยิงกระรอกมาเป็นอาหารให้กับลิงน้อยและแม่ของเขากิน ดังนั้นจึงทำให้พวกมนุษย์อิจฉา ริษยาในความเฉลียวฉลาดและความสามารถของลิงน้อย ทั้งๆที่ลิงน้อยเป็นสัตว์ไม่ใช่มนุษย์ ดังนั้น พวกมนุษย์ก็เลยมาปรึกษาหารือคิดที่จะฆ่าลิงน้อยให้ตาย พวกมนุษย์ก็พากันไปจับลิงน้อยไปถ่วงน้ำและให้ไหลตามน้ำไปแต่ทุกคนก็ต้องแปลกใจทำไมน้ำไหลกลับไม่ใช่ไหลลงดอยจากนั้นฝนก็ตกมาอย่างแรงมีลมพัดแรงมาก ฟ้าครึ้มฟ้าร้อง ทำให้น้ำท่วมป่าและได้ไหลลงมาทับมนุษย์จนเสียชีวิตหมด หลังจากที่ฝนตกน้ำท่วมเสร็จแล้วก็มีทูตสวรรค์ลงมาจากสวรรค์ได้มาช่วยลิงน้อยและแม่ของลิงน้อยเอาไว้

โดย โรงเรียนแผ่นดินทอง

แม่กบ

แม่กบอาศัยอยู่ในบ่อน้ำแห่งหนึ่งมีลูกกบหลายตัว วันหนึ่งมีแม่กระบือเข้าไปอาบน้ำและได้ไปเหยียบลูกกบตายหมดเหลืออยู่หนึ่งตัว เมื่อพ่อและแม่กบกลับมาถึงที่บ่อน้ำก็เห็นว่าลูกๆของตัวเองตายหมด ถึงได้ถามลูกกบที่ยังมีชีวิตว่า “ใครทำให้ลูกๆของฉันหมด” ลูกกบจึงได้จึงเล่าให้แม่กบฟังว่า “มีตัวอะไรก็ไม่รู้สีดำ ๆ ตัวใหญ่ ๆ ได้มาเหยียบลูกๆของแม่” เมื่อได้ยินเช่นนั้นความโกรธของแม่กบก็พลุ่งขึ้นมาและคิดอยากจะแก้แค้นแม่กบจึงได้เบ่งท้องของตัวเองให้ใหญ่ขึ้น แล้วถามลูกกบว่า “ฉันโตเท่าตัวที่มาเหยียบลูกของฉันแล้วหรือยัง” ลูกกบบอกว่า “ยัง” แล้วแม่กบก็เบ่งท้องของตัวเองจนท้องแตกตายเลย

โดย น.ส เตือนนภา ร.ร บ้านห้วยคุ

แมวป่า

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีแม่ไก่สีดำตัวหนึ่งฟักไข่ได้ลูกไก่ตัวน้อยๆประมาณ ๕-๖ ตัว อยู่มาวันหนึ่งมีแมวป่าสีลายๆหนึ่งตัวรูปร่างโตหน้าตาน่าเกลียดน่ากลัวออกมาหากินตามป่าก็ได้มาเจอลูกไก่และแม่ไก่ที่เพิ่งฟักได้ไม่นาน พอแมวป่าได้เห็นลูกไก่ก็เกิดความอยากที่จะกินลูกไก่ให้ได้ เพราะลูกไก่คงจะนุ่มน่ากินมากและคงอร่อยน่าดู ดังนั้นแมวป่าจึงถามแม่ไก่ขึ้นมาว่า “แม่ไก่เจ้ายอมให้ฉันกินลูกๆของเจ้าไหม เพราะว่าลูก ๆ ของเจ้าคงอร่อยน่าดู” แม่ไก่จึงตอบทันทีว่า “ได้ซิเจ้าจะกินลูก ๆ ของข้าก็ได้ แต่ต้องมีข้อแม้แม่ไก่ถาม” แล้วแมวป่าจึงตอบแม่ไก่ว่า “เจ้าจะเอายังไงล่ะ” แม่ไก่ตอบว่า “เจ้าต้องยอมให้เรากินเจ้าก่อน แล้วเราจะยอมให้เจ้ากินลูก ๆ ของเรา” แมวป่าได้ยินอย่างนั้นก็รีบตอบทันที จากนั้นแม่ไก่ก็ลงมือกินแมวป่าทันทีกินยังไงก็กินไม่ได้เพราะแมวป่าตัวใหญ่กว่าแม่ไก่หลายเท่า ดังนั้นแม่ไก่จึงคิดที่จะหาวิธีใหม่เพื่อจะกินแมวป่าให้ได้ โดยแม่ไก่ได้จิกไปที่ตาของแมวป่าจิกจนตาของแมวป่าบอดหมดทั้งสองข้างจนมองอะไรก็ไม่เห็น หลังจากนั้นแม่ไก่ก็พาลูกไก่หนีเข้าไปในป่าอย่างปลอดภัย

โดย โรงเรียนแผ่นดินทอง

เล่นซ่อนหา

ตอนที่ฉันยังเป็นเด็ก ๆ นั้น ฉันกับเพื่อน ๆ ชอบไปเล่นซ่อนหานอกบ้านกันทุกคืน มีอยู่คืนหนึ่งเพื่อนของฉันชื่อ “อี๊” ได้ไปเจอกับเด็กผีตนหนึ่ง เพื่อนของฉันเขากลัวมาก ได้ร้องไห้ และตกอกตกใจ วิ่งมาหาพวกเรา แล้วเพื่อนของฉันก็เล่าว่า “ฉันเจอเด็กผีตัวเล็ก ๆ ใส่ชุดม้ง ผมยุ่ง ๆ มือยาว ๆ และมันน่าเกลียดน่ากลัวมาก” พอถึงตอนเช้าอี๊ ก็ปวดหัว ตัวร้อน พ่อกับแม่ของอี๊ก็เลยได้พาอี๊ไปเรียกขวัญตรงที่เมื่อคืนที่อี๊เจอผีตรงนั้น หลังจากวันนั้น อี๊ก็รู้สึกสบายและหายป่วย

เรื่องแมวกับหนู

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีผู้ชายคนหนึ่งชื่อว่า “เญี้ยตั่ว” อาศัยอยู่บนดอยมีอาชีพทำไร่ปลูกข้าวไร่ นายเญี้ยตั่วต้องทำการดูแลรักษาข้าวไร่ให้ดีเพื่อจะได้เก็บเกี่ยวมาเตรียมไว้กินตลอดทั้งปี เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวเญี้ยตั่วต้องเก็บเกี่ยวข้าวเปลือกทั้งหมดมาเก็บไว้ในยุ้งข้าว แต่ก็มีหนูแอบมากินข้าวของนายเญี้ยตั่วทุก ๆ วันและทุกๆ คืน เญี้ยตั่วจึงคิดได้ว่าแมวชอบกัดหนูมากเญี้ยตัวจึงได้นำแมวมาปล่อยไว้ในยุ้งข้าวและให้เฝ้าไว้ไม่ให้หนูเข้ามากินข้าวเปลือก วันต่อมาหนูก็มากินข้าวอีกเหมือนเคย แต่เมื่อหนูเข้าไปในยุ้งข้าวหนูก็ได้เจอกับแมวทำให้หนูรู้สึกกลัวมาก ๆ และไม่กล้าที่จะมากินข้าวเปลือกอีก แต่หนูไม่ยอมแพ้จึงได้เรียกหนูทั้งหลายเข้ามาประชุมกันว่า “เราจะทำอย่างไรเพื่อที่จะเข้าไปกินข้าวเปลือกได้” มีหนูตัวหนึ่งเสนอขึ้นมาว่า “เราเอากระดิ่งไปห้อยไว้ที่คอของมันดีไหม” หนูทุกตัวเริ่มเงียบไม่มีใครตอบ และไม่มีใครกล้าที่จะเอากระดิ่งไปห้อยไว้ที่คอของแมวเลย หลังจากที่ได้ประชุมกันวันนั้นเมื่อแมวเจอหนูเมื่อไรแมวจะไล่กัดหนูเรื่อยมาและไม่มีหนูกล้ากินข้าวเปลือกในยุ้งข้าวอีกเลย

ผู้เขียน อรุณี แซ่ท่อ โรงเรียนรักแผ่นดิน

พืชไร่ พืชสวน

เมื่อ อดีต พืชไร่ พืชสวน สามารถกลับบ้านได้เอง โดยมนุษย์ไม่ต้องไปเก็บเกี่ยว เมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยว พืชไร่พืชสวนก็สามารถกลับเข้ายุ้งฉางได้เอง ให้มนุษย์ได้กินอย่างสบายอยู่มาวันหนึ่ง มีสองสามีภรรยา มีนิสัยขี้เกียจมาก เอาแต่นอน เมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยว พืชไร่ พืชสวนก็ชวนกันกลับมาถึงบ้าน แล้วเรียกให้ สองสามี ภรรยา มาเปิดประตู แต่สองสามีภรรยาไม่ยอมมาเปิดประตู แล้วยังด่า พืชไร่ พืชสวน ให้กลับไปอยู่ไร่เหมือนเดิม เมื่อไหร่ เราต้องการค่อยไปแบกพวกเจ้ามาเอง พืชไร่ พืชสวน รู้สึกเสียใจมาก เลยกลับไปอยู่ไร่ตามเดิม หลังจากนั้นมา เมื่อไหร่เมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยว มนุษย์เราก็เลยต้องไปทำการเก็บเกี่ยว พืชไร่ พืชสวนเอง

คนพูดปด

นานมาแล้วครั้งหนึ่ง มีตายายคู่หนึ่งแก่มาก อายุราว ๆ 701 ปี แกทั้งสองคน เป็นคนใจบุญ ชอบช่วยเหลือผู้อื่นเป็นประจำ ตากับยายก็ได้รับลูกเขยมาเป็นสมาชิกในบ้านคนหนึ่ง ซึ่งลูกเขยเป็นคนหนุ่ม อายุประมาณ 25 ปี ชอบพูดโกหกเป็นคนปลิ้นปล้อน ชอบสร้างความวุ่นวายแก่คนอื่น อยู่มาวันหนึ่งตาก็ได้บอกกับยายว่า “ยายวันนี้เองอยู่บ้านนะ ส่วนวันนี้ฉันจะไปไร่จะไปถางหญ้าที่ไร่ให้หมด” จากนั้นตาก็ได้เดินทางไปไร่ทันที ต่อมาลูกเขยก็ได้ตามตาไปที่ไร่ พอไปถึงไร่ลูกเขยก็บอกกับตาว่า “พ่อตาพ่อตาแย่แล้วเสาทอล้มมาทับแม่ยายตายแล้ว” ทำให้ตาตกใจมากอิ้งไปสักพัก จากนั้นลูกเขยก็วิ่งกลับมาบ้านโดยเร็ว แล้วมาบอกแม่ยายว่า “แม่ยายแย่แล้วเมื่อกี้นี้ต้นไม้ต้นใหญ่ที่อยู่ในไร่ ล้มมาทับตาตายเมื่อกี้นี้ ผมก็เลยมาบอกแม่ยายนี่แหละ” ทำให้ยายตกอกตกใจเป็นอย่างมาก ร้องห่มร้องไห้ไปหาตาที่ไร่ ส่วนตาเองก็ร้องไห้เสียใจกลับมาบ้านเมื่อมาหายที่บ้าน จากนั้นทั้งสองคนก็ได้มาพบกันครึ่งทาง ตาก็ถามขึ้นว่า“ยายไหนลูกเขยบอกว่าเสาทอล้ม มาทับยายตายแล้วไม่ใช่หรอ” แล้วยายเอ่ยถามกลับว่า “ตาลูกเขยก็บอกฉันเหมือนกันว่าต้นไม้ที่อยู่ในไร่ล้มมาทับตาตายแล้วนี่นา เปล่าหรอกยาย แล้วทั้งสองก็วางแผนคิดฆ่าลูกเขย ลูกเขยรู้ตัวสักก่อนก็เลยหนีไป พอไปถึงต้อนไม้ใหญ่ต้นหนึ่งใต้ต้นไม้ก็มีบ่อน้ำลึกมากอยู่ใต้ต้นไม้ ลูกเขยก็ได้เจอกับ พ่อเฒ่าคนจีนคนหนึ่ง แล้วลูกเขยก็ได้โกหกว่า ต้นไม้ใหญ่โน้นที่ยอดจะมีเงินทองมากมายเลย พอพ่อเฒ่าคนจีนได้ยินเข้า ก็เกิดความอยากได้ พ่อเฒ่าก็เลยตัดสินใจไต่ขึ้นต้นไม้ เพื่อไปเอาเงินทอง หลังจากนั้นตากับยายก็มาถึงใต้ต้นไม้ใหญ่ ก็ได้แลเห็นคนอยู่บนต้นไม้ ก็นึกขึ้นมาว่าบางทีอาจเป็นลูกเขย พวกเขาจึงใช้มีดต้นไม้จนล้มลงในแม่น้ำ พ่อเฒ่าคนจีนก็เลยเสียชีวิตไปในน้ำ ต่อมาไม่นานนักลูกเขยก็กลับมายังบ้านกลับมาหลอกตากับยายอีกว่า “พ่อตาแม่ตอนที่ผมตกลงในน้ำนั้นใต้น้ำมีเงินทอง มากมายมหาศาลเลย ถ้าใครอยากได้ต้องแบกหินไว้ข้างหลังแล้วกระโดดลงในน้ำถึงจะไปเอาเงินทองมาได้” หลังจากพูดจบตายายก็ตกลงจะไปเอาสมบัติใต้น้ำ ทั้งสองก็เลยใช้วิธีอย่างลูกเขยบอก และแล้วตากับยายก็ไม่ได้กลับมาบ้านอีกเลย สมบัติของตายายจึงตกเป็นของลูกเขยจนหมดเพราะว่าถ้าแม่นกกลับมาแล้ว จะไม่เจอลูก ๆ ของมัน” แต่ว่าเขาไม่เชื่อฟัง

ชอบกินของหวาน

ดี้ เป็น เด็ก ชอบกินขนมหวาน เป็นประจำทุกวัน .ดี้ไม่ย่อมกินข้าวผักผลไม้และไม่ชอบแปรงฟัน ทำให้ฟัน ดี้ผุ.และปวดฟันยิ้มก็ไม่สวย เมื่อปวดฟัน ดี้ก็ร้องไห้แม่จึงพา ดี้ไปหาหมอ. หมอจึงถอนฟัน ดี้ทำให้ ดี้กินข้าวไม่ได้ยิ้มก็ไม่สวยแล้ว หมอยังบอกกับ ดี้ว่า ต่อไปให้แปรงฟันวันละ 3 ครั้ง ฟันจึงไม่ ผุไม่ต้องกินขนมหวานมาก ให้กินสิ่งที่มีประโยชน์ต่อร่างกายมากมาก.

ผู้เขียน อรุณี แซ่ท่อ โรงเรียนรักแผ่นดิน

โต้งกับลี

มีพี่น้องสองคน พี่ชายชื่อโต้งน้องชายชื่อลี ทั้งสองเป็นเด็กกำพร้า และต่างก็มีครอบครัวแล้วและมีอาชีพทำไร่ทำสวน อยู่มาวันหนึ่ง ระหว่างทางที่ลีกำลังไปไร่ ลีเจอนกขาหักตัวหนึ่ง ลีจึงนำมารักษาที่บ้านจนขาหาย แล้วลีก็ปล่อยนกบินไป สามวันต่อมานกได้เอาเมล็ดฟักทองมาให้ลี ลีจึงเอาไปปลูก ไม่นานก็ได้ลูกฟักทองสองลูก ใหญ่และแก่เต็มที่ ลีจึงไปเก็บฟักทองมาทำอาหาร พอลีผ่าฟักทองลูกแรกปรากฏว่ามีเงินเต็มอยู่ในฟักทองและอีกลูกหนึ่งก็มีทองเต็มไปหมดด้วย ลีจึงกลายเป็นคนร่ำรวย โต้งเห็นว่าลีฐานะดีขึ้นจึงมาถามลีว่า ลีไปทำอะไรมาทำไมลีถึงได้ร่ำรวยได้ ลีบอกว่าฉันเจอนกขาหักจึงนำมารักษาหาย และปล่อยไปเวลาสามวันผ่านไปนกจึงเอาเมล็ดฟักทองมาให้ฉันปลูก ฟักทองลูกมีสองลูก ในสองลูกนั้น ลูกหนึ่งมีเงินลูกหนึ่งมีทองอยู่ฉันจึงมีเงินใช้ โต้งได้ยินดังนั้น จึงกลับไปและโต้งเจอรังนกอยู่ข้างทางบนต้นไม้ โต้งจึงจุดไฟเผ่า และจับแม่นกได้โต้งจึงหักขาแม่นกข้างหนึ่งจนหัก และเอามารักษาจนหายแล้วปล่อยไป อีกสามวันแม่นกก็เอาเมล็ดฟักทองมาให้โต้งปลูกเหมือนกัน โต้งดีใจมากจึงเอาไปปลูก แล้วต้นฟักทองก็ออกลูกหนึ่งใหญ่เมื่อแก่ลูกเหลืองแล้ว โต้งก็เก็บลูกฟักทองกลับบ้านและผ่าลูกฟักทองหวังว่าจะเป็นเงินเป็นทองบ้าง ปรากฏว่าเป็นระเบิดลูกใหญ่ ทำให้โต้งตายและบ้านถูกไฟไม้หมดแล้วโต้งก็ไม่เหลืออะไรอีกเลย

ทำไมควายจึงไถ่นา

กาลมาครั้งหนึ่งโลกมนุษย์เกิดภัยแล้ง มนุษ์ปลูกข้าวไม่พอกิน พระอินทร์จึงส่งเทวดาควายให้ลงมาบอกกับมนุษย์ว่า “ให้สามวัน กินข้าว 1 มื้อ ข้าวจึงจะพอกิน” ระหว่างเดินทางบนสวรรค์ลงมายังโลกมนุษย์ ควายชมไม้ชมนกจนเพลิน เมื่อลงมาถึงจึงบอกกับมนุยษ์ว่า ให้กินข้าว 1 วัน 3 มื้อ หนึ่งปีผ่านไปมนุษย์ก็ยังเดือดร้อนเหมือนเดิม พระอินทร์จึงถามควายว่า “เจ้าไปบอกมนุษย์ว่าอย่างไร ? ” ควายตอบว่า “ข้าพเจ้าบอกมนุษย์ให้กินข้าว 1 วัน 3 มื้อ” พระอินทร์โกรธมาก จึงส่งควายมาช่วยมนุษย์ไถ่นา ทำนาปลูกข้าวให้มนุษย์กินและเป็นทาสรับใช้ให้กับมนุษย์เรื่อยมา นิทานเรื่องนี้สอนให้เรารู้จักความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

เด็กขี้เกียจ

กาลครั้งหนึ่ง มีเด็กชายคนหนึ่งผิวดำเป็นคนขี้เกียจมากแกอายุประมาณ 13 ปี อยู่ตัวคนเดียวไม่มีพ่อแม่แกเป็นเด็กเร่ร่อนอดมื้อกินมื้อไปวัน ๆ และชอบขโมยอยู่มาวันหนึ่งเขาเกิดหิวขึ้นมาจนทนไม่ไหว เด็กชายจนคิดได้ว่าเราหิวข้าวจนแทบทนไม่ไหวเราจะไปหาข้าวที่ไหนมากินเสียหละ เด็กชายก็เลยตัดสินใจ ไปขโมยข้าวของคนข้างบ้านกิน เด็กคนนั้นเข้าไปในบ้านอย่างระมัดระวังเพราะกลัวเจ้าของบ้านจะเห็น และแล้วเด็กชายก็สามารถเข้าไปในห้องครัว ไปหยิบข้าวหยิบแกงกินอย่างหิวโหย และแล้วเด็กชายก็ต้องตกใจเมื่อเขาก็ยินเสียงเจ้าของบ้านกะโกนดัง ๆ ว่า ไอ้ขี้ขโมยเพราะแก เป็นเด็ก ขี้เกียจพ่อแม่ของแกจึงตายไปหมดหลังจากพูดจบเจ้าของบ้านจึงจับเด็กขโมยคนนั้นไปขัง ให้อดตายเสียมันจะได้รู้เสียว่าการขโมยของคนอื่นจะเป็นอย่างไรหลังจากนั้นก็จับเด็กขังไว้ได้สามวันเด็กหิวข้าวมากจนแทบพูดไม่ออกทำให้เจ้าของบ้านดีใจมากแล้วมีคนใจบุญมาเห็นเข้า เขาก็เลยขอร้องให้ปล่อยเด็กแล้วเขาจะจ่ายค่าเสียหายทั้งหมดเจ้าของบ้านจึงได้ปล่อยเด็กตั้งแต่นั้นมาเด็กคนนั้นจึงเป็นคนดีตลอดมา

ช้าง กับหมาป่า

กาลครั้งหนึ่งมีช้าง 2 ตัวเป็นเพื่อนทั้งสองรักกันมากทั้งสองมีทุ่งหญ้าอยู่สามที่.วันหนึ่งมีหมาป่าตัวหนึ่งมาพบเข้าเห็นทุ่งหญ้าอุดมสมบูรณ์ เต็มไปด้วยสัตว์เล็กสัตว์ใหญ่หมาป่าจึงคิดอยากได้ครอบครองเป็นของตนเองให้ได้จึงคิดอุบายหลอกช้างทั้งสองตัวให้แตกแยกกัน พอดีมีอยู่วันหนึ่งมีช้างอีกตัวบอกกับอีกตัวว่าเรามีทุ่งหญ้าอยู่สามที่ถ้าเรากินทีละที่พอไปถึงทุ่งหญ้าที่สามหญ้าก็แก่มากแล้วเราตกลงว่าเราแยกกินคนละที่แล้วอีกที่.ที่เหลือนั้นเราจะมากินด้วยกันเราจึงได้กินแต่หญ้าอ่อน ๆ เท่านั้นทั้งสองจึงได้แยกทางไปกินคนละที่หมาป่าได้ยิน.สามวันต่อมาหมาป่าก็บอกกับช้างตัวที่1ว่าช้างตัวนั้นคิดร้ายต่อคุณเขาอยากครองทุ่งหญ้า3ที่พอคุณกินหญ้าลานนี้หมดคุณไปกินลานที่3เขาจะแทงให้คุณตาย.ช้างหลงเชื่อหมาป่าช้างตัวนั้นโกรธมาก แล้วหมาป่าก็ไปโกหกให้ช้างอีกตัวเช่นกันทำให้ช้างทั้งสองมีกันเข้าใจผิดพอช้างทั้งสองมากินหญ้าในทุ่งหญ้าลานที่สามทำให้ทั้งสองแทงกันแล้วทำให้ทั้งสองตายกันหมดหมาป่าจึงได้ครองทุ่งหญ้าที่อุดมสมบูรณ์นั้นแล้ว

กรรมของกระรอกน้อย

นานมาแล้วในผืนป่าเขียวขจี มีสองผัวเมียกระรอกน้อยขนสีแดงส้มกำลังมีลูกอ่อนอยู่ตัวหนึ่งมีขนสีส้มอ่อน ๆ น่ารักมากสองผัวเมียรักและเอ็นดูลูกน้อยมาก พวงเขาทั้งสองอยู่อย่างมีความสุข อยู่มาวันหนึ่งกระรอกผู้เป็นพ่อก็เอ่ยขึ้นว่า แม่วันนี้พ่อกะว่าจะออกไปหากินหน่อยนะ แล้วพ่อจะหาของอร่อย ๆ มาให้แม่และลูก แม่ก็ตอบพ่อว่าไม่ไปไม่ได้หรอพ่อเพราะว่าเมื่อคืนแม่ฝันร้ายว่าพ่อหายไปโดยไม่มีวันกลับพรุ่งนี้ค่อยไปก็ได้อาหารของเรายังเหลือ พ่อตอบว่าไม่เป็นไรแค่ความฝันอย่าคิดมากพ่อไปเดียวกลับมา ดูแลลูกให้ดีๆพ่อพูดจบก็จากไปโดยเร็วพอสักพักพ่อก็ได้ยินเสียงปืนดังลั่นทั้วผืนป่าพ่อก็ตกใจ และเสียดายที่ตนไม่เชื่อฟังแม่แต่ก็สายไปแล้วเพราะลูกกระสุนอยู่เต็มตัวไปหมดพ่อก็ตกลงมาจากต้นไม้และสิ้นใจชายแก่ผู้ยิงก็เดินไปเก็บ พอสามวันผ่านไปแม่ก็มีแต่รอไม่เห็นพ่อกลับบ้านจนกระทั่งได้หลายเดือนผ่านไปแม่ก็รู้ว่าเกิดอะไรกับพ่อแล้วแม่ก็ได้แต่เสียอกเสียใจจนอยากตรอมใจตายตามพ่อไปแต่ถ้าตายไปใครจะดูแลลูกน้อยจึงตัดสินใจอยู่กลับลูก

ชอบแย่งของเพื่อน

นานมาแล้วครั้งหนึ่ง มีเด็กอยู่ 4 คนรักกันมากพวกเขาทั้งสี่มีอายุเพียง 8 ขวบ คนแรกชื่อ สมชาย ชาลี มานี เป็นคนรักเพื่อนมาก.มานะเป็นคนเกเรชอบแกล้งเพื่อน ชอบแย่งของและขโมยของของเพื่อนยามเพื่อนเผลอ อยู่มาวันหนึ่งสมชาย ชาลีและมานีได้นำของเล่นของพวกเขาที่พ่อและแม่ซื้อมาให้พวกเขาก็เลยมาชวนมานะว่าวันนี้มานะว่างไหม ถ้าว่างพวกเขาจะชวนมานะไปเล่นด้วย ตอนนี้พวกเราสามคนมีของเล่นมากมายเลย พอพวกเขาพูดเสร็จ มานะก็หันมาดูของเล่นของพวกเขาอย่างน่าสนใจมานะเลยคิดวางแผนที่จะเอาของเล่นของพวกเขาทั้งสาม มาเป็นของมานะหลังจากนั้นก็ตอบว่าตกลงว่าได้วันนี้ฉันจะไปเล่นกับพวกเธอ หลังจากนั้นพวกเขาก็เดินไปเล่นหลังบ้านของมานะเล่นไปเล่นมาเขาสามคนก็เริ่มสนุก เลยเผลอกับการเล่น มานะกำลังจ้องมองของเล่น มานะค่อยๆหยิบทีละชิ้นใส่กระเป๋ากางเกง.หลังจากหยิบได้เยอะพอสมควรมานะก็บอกกับพวกสมชายว่า เราไม่เล่นแล้วพวกเธอกลับบ้านไปก่อนเอาไว้วันหน้าค่อยมาเล่นกันใหม่นะ หลังจากพูดจบพวกสมชายก็เลยดูของเล่นของพวกเขา เอ๊ะทำไมของเล่นเหลือน้อยจัง เมื่อตะกี้นี้ยังมีเยอะอยู่มันหายไปไหนหมด ทั้งสามก็เลยคิดว่าต้องเป็นนายมานะแน่นอนพวกสมชายเลยพูดว่ามานะนายเองหรอที่เอาของเล่นของเราไป มานะตอบว่าเปล่านะของเล่นนี้เมื่อเช้าพ่อและแม่เพิ่งซื้อให้ พวกเขาทั้งสามเลยรู้ว่ามานะเป็นคนขโมยของเล่นไป หลังจากนั้นพวกเขาก็เลยเลิกคบมานะไม่มาเล่นกับมานะอีกเลย ทำให้มานะเหงาว้าเหว่ไม่มีเพื่อนมาเล่นกับมานะอีกเลย

แม่รังแกฉัน

มีครอบครัวหนึ่งมีแม่และลูกชาย 1 คน.ลูกชายมีชื่อว่าลีครอบครัวของลีมีแต่แม่เพราะพ่อเสียชีวิตตั้งแต่ลีอยู่ในท้องแม่ แม่ของลีรักลีมากตามใจลีทุกอย่างลีทำอะไรผิดแม่ไม่ดุด่าว่าแม่คอยสนับสนุนลีทุกอย่าง. ลีเลยกลายเป็นเด็กที่มีนิสัยชอบขโมยทุกครั้งที่ลีขโมยของได้แม่ของลีก็ชมว่าลีเก่งมากจนมาวันหนึ่งลีได้ไปขโมยของในบ้านเศรษฐีลีจึงโดนจับได้ลีก็เลยถูกจำคุกแม่ของลีไปเยี่ยมลีที่โรงพักลีบอกแม่ว่าให้แม่เอียงหูไปหาลีหน่อยลีมีอะไรจะบอกแม่แม่ก็เลยเอียงหูไป ฟังลีพูดแต่ลีกลับกัดหูของแม่จนขาดแล้วบอกกับแม่ว่าแม่รู้ใช่ไหมว่าสิ่งที่ผมทำสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิดแต่ผมไม่รู้ทำไมแม่ไม่บอกลีเห็นไหมสภาพผมตอนนี้เป็นอย่างไงเพราะแม่ตีถึงเป็นคนแบบนี้

เมียฉลาด

กาลครั้งหนึ่งมีสามีภารยาคู่หนึ่งชื่อนายป้าตั่วเป็นที่ยากจนมากอาศัยอยู่ในกระท่อมเล็ก ๆ ของหมู่บ้าน อยู่มาวันหนึ่งนายอำเภอได้มาเยี่ยมหมู่บ้านพอดีเป็นฤดูทำไร่จึงไม่มีใครอยู่บ้านภรรยาของนายป้าตั่วอยู่บ้านคนเดียวเพราะไม่สบาย นายอำเภอและคณะจึงแวะมาเข้าบ้านของนายป้าตั่วแฟนของนายป้าตั่วจึงไปจับไก่ตั้งของสามีมาแกงให้นายอำเภอเขาทานหลังจากที่นายกลับบ้านแล้วสามีของนางก็มาถึงและถามหาไก่ของเขา นางได้เล่าเรื่องทุกอย่างให้สามีฟังสามี ก็ไม่ฟังสามีของนางจึงตีนางจนบาดเจ็บมาก นางจึงได้หนีไปหานายอำเภอ นายบอกว่าเป็นเพราะอะไร นางกลัวว่าพูดความจริงไปสามีจะมีโทษ จึงได้โกหกนายว่าเป็นเพราะนายมาเยี่ยมบ้านสามีไม่อยู่ดิฉันเอาแค่ไก่มาทำกับข้าวให้นายกินพอสามีมาถึงดิฉันเล่าให้สามีฟังสามีบอกว่าทำไม ดิฉันไม่จับหมูมาฆ่าให้นายทานกลัวนายไม่อิ่มดั้งนั้น สามีจึงตีดิฉันคะ.พอนายอำเภอได้ยินนายก็ดีใจมากนายก็มาแต่งตั้งนายป้าตั่วเป็นให้ผู้ใหญ่บ้าน

สามพี่น้อง

นานมาแล้วมี 3 พี่น้องอยู่กับตายายพอได้ไม่นานตายายก็ตายกันหมดแล้วสามพี่น้องนี้ 2 คนเป็นชาย 1 คน เป็นหญิงเมื่อเขาโตเป็นหนุ่มสาวแล้วพี่สาวก็ได้ไปแต่งงานแล้ว ส่วนพี่ชายก็เป็นคนติดฝิ่นพี่สาวมี ที่มั่งมีร่ำรวยมากๆอยู่มาวันหนึ่งน้องชายคนเล็กได้ออกไปเที่ยวป่ายิงได้กวางตัวหนึ่งจึงคิดจะลองใจว่าระหว่าง 2 คนนั้นใครจะรักเรากว่ากันจึงรีบมาบอกกับพี่สาวว่าตนเองไปเที่ยวป่าและได้ยิงคนตายแล้วขอให้พี่สาวช่วยพี่สาว บอกว่าพี่กลัวปัญหาให้น้องไปหาพี่ชายเถอะ น้องเสียใจมากจึงรีบไปหาพี่ชายแล้วเล่าให้พี่ชายฟังอีก พี่ชายบอกว่าเราไปช่วยกันฝังถ้าหากมีใครพบเห็นพี่ก็จะบอกว่าพี่เป็นคนยิงแหละน้องไม่ต้องกลัวพี่จะรับคนเดียว จากนั้นมาน้องจึงรู้ว่าพี่ชายรักน้องกว่า

ไก่ป่ากับแมวป่า

เช้าตรู่วันหนึ่งไก่ป่าตัวหนึ่งตื่นแต่เช้ามาขันอยู่ในกลางป่า แล้วมีแมวป่าอยู่ใกล้ๆนั้นได้ยินเสียงไก่ขันจึงได้ย่องไปกัดไก่ป่า แต่ไก่ป่าเห็นแมวป่าก่อนไก่ป่าตกใจบินไปอยู่บนยอดไม้ที่สูงมาก พอแมวป่ามาถึงไก่ป่าอยู่ที่สูงแล้วแมวป่าจึงใช้อุบายหลอกไก่ แมวป่าพูดว่าไก่เอ่ยเจ้าไม่ต้องกลัวเราหรอกเรามาดีเจ้าขันได้เพาะมากเราจึงมาฟังเจ้าขันเท่านั้นเพราะภรรยาของเราได้จากเราไปแล้วเราเสียใจมาก ๆ พอได้ยินเสียงขันของเจ้าทำให้เราสบายใจมากเจ้าขันเพาะจริง ๆ พอไก่ได้ยินเช่นนั้นทำให้ไก่ใจอ่อน ไก่จึงตอบแมวว่าเราก็รู้สึกเสียใจกับเจ้าเช่นกันนะแมวป่าจึงชมไก่อีกว่าถ้าเจ้าลงมาขันใกล้และต่ำกว่านี้คงจะเพาะมากนะไก่จึงบินลงมาแล้วขันอีกให้แมวฟังแมวบอกว่าไก่จ๋าตอนเจ้าขันเราหลับตาฟังเพาะจริงเจ้าลองขันอีกทีแล้วหลับตาซิเจ้า จะรู้เองว่ามันเพาะมากจริง ๆ ไก่หลงเชื่อสนิทไก่จึงหลับตาขันทำให้แมวป่าได้โอกาสกระโดดไปกัดคอไก่ทำให้ไก่กลายเป็นอาหารของแมวป่าจนได้

สุนัขกินอุจระ

กาลครั้งหนึ่งในอดีตกาลสุนัขเป็นผู้รับใช้มนุษย์ มนุษย์ได้สั่งให้สุนัขไปเอาเมล็ดข้าวจากเทวดามาให้มนุษย์ปลูกแล้วมนุษย์ก็จะตำขนมจี่ให้สุนัขกินแต่สุนัขไม่ตั้งใจฟังเลยตอบว่าอะไรนะ.จะเอาอุจระให้เรากินหรอ มนุษย์เลยตอบว่าใช่แล้วครับ แล้วสุนัขก็ไปเอาเมล็ดข้าวมาให้มนุษย์ปลูกจากนั้นมาสุนัขก็กินอุจระแล้ว

ทำดีได้ดี

อยู่มาวันหนึ่งมีเด็กชาย 4 คนเขาไป โรงเรียนไปเล่นอยู่ในรินแม่น้ำด้วยความดีใจ เด็กชายตุ๊ก็บอกพวกเขาว่าเราไป โรงเรียนกันเถิดเดี๋ยวจะสายพวกเขาก็พากันไป โรงเรียนในขนาดไปถึง โรงเรียนก็ได้พบครูท่านหนึ่งเขาเป็นครูดูดวงเก่งมากได้ดูดวงให้เด็กชาย ตุ๊ว่าจะมีปัญหาเกิดขึ้นกับเด็กชายตุ๊ อย่างเช่นฟ้าจะผ่าเด็กชายตุ๊ จึงสั่งให้เด็กกลับบ้านพอมาถึงในลำห้วยได้เห็นกลุ่มฝูงมดดำกำลังตกน้ำจึงได้ช่วยฝูงมดดำขึ้นมาได้ พอวันรุ่งเช้าจึงไป ดรงเรียนครูคนนั้นถามว่าเมื่อวันนี้คุณได้ทำอะไรบ้าง เด็กชายตุ๊ตอบว่าได้ช่วยฝูงมดดำที่กำลังตกน้ำออกจากฝั่งครับ ครูจึงตอบว่าเพราะการทำความดีของคุณ ๆ จึงมีชีวิตรอดได้

เป็ด

แม่เป็ดตัวหนึ่งมีลูกอยู่ 5 ตัวแม่เป็ดรักลูกเป็ดตัวเล็กมากจึงให้ลูกเป็ดตัวเล็กขี่หลังแม่เป็ดทุกวันไม่ให้ลูกเป็ดเดิน ลูกเป็ดจึงเดินไม่เก่งลูกเป็ดน้อยจึงเดินตามพี่ ๆ ไม่ทันอยู่มาวันหนึ่งลูกเป็ดไม่สบายร่างกายอ่อนแอแม่เป็ดจึงพาลูกเป็ดน้อยไปหาหมอ หมอบอกว่าลูกเป็ดร่างกายอ่อนแอมากเนื่องจากไม่ได้ออกกำลังกาย ควรให้ลูกเป็ดพักผ่อนให้มาก ๆ และให้เดินเองบ้างจะได้แข็งแรงหลังจากลูกเป็ดหายดีแล้วลูกเป็ดจึงเดินเองไม่ขี่หลังแม่ลูกเป็ดจึงมีร่างกายที่แข็งแรงไม่เจ็บป่วยอีก ทำให้ลูกเป็ดรู้ว่าต้องออกกำลังกายจะได้แข็งแรง

นกน้อยกลับชาติมาเกิด

มีครอบครัวนกครอบครัวหนึ่งอาศัยอยู่ในป่า แม่นกกำลังฟักไข่แล้วพ่อนกเป็นผู้หาอาหารมาให้ แม่นกกินจนแม่นกฟักไข่ออกเป็นลูกนกเมื่อถึงฤดูแล้งไฟไหม้ แม่นกและพ่อนกช่วยกันปกป้องลูกแต่เมื่อไฟป่าเข้ามาถึงพ่อนกได้บินหนีไปปล่อยให้ลูกแม่นกตายในกองไฟแม่นกกลับชาติมาเกิดเป็นลูกเศรษฐี แล้วพ่อนกมาเกิดเป็นคนยากจน.แต่ลูกสาวเศรษฐีไม่ยอมพูดตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ 18 ปี ถึงเวลาหาคู่ครองเศรษฐีเลยประกาศว่าใครทำให้ลูกสาวของเขาพูดได้ ผู้นั้นก็จะได้ครองสาวของเขาสุดท้ายชายยากจนคนนั้น ก็สมารถทำให้ลูกสาวเศรษฐีพูดได้เลยได้แต่งงานกับลูกสาวเศรษฐี

เจ้าเต่าหางานทำ

ที่ทำการไปรษณีย์เปิดรับสมัครคนทำงานเจ้าม้ากับเจ้าเต่าจึงไปสมัครงานด้วยกัน.พอสมัครได้ให้ทั้งสองฝึกงานโดยให้ส่งจดหมายเต่าเดินช้า วันหนึ่ง เต่าส่งได้หนึ่งฉบับเท่านั้นส่วนม้าวิ่งเร็วส่งได้ 100 ฉบับ ผอ. จึงรับเจ้า ม้าทำงานเต่าจึงกลับบ้านระหว่างทางก็ได้เจอเจ้าลิงกำลังไปสมัครงานที่ทำการดับเพลิง พอทั้งสองไปสมัครงานได้ ผอ. ให้ฝึกงานโดยให้ไปดับไฟบนยอดไม้ ลิงปีนไปบนยอดไม้ได้แต่เต่าปีนขึ้นไม่ได้ ผอ. จึงรับลิงเข้าทำงานส่วนเต่าก็กลับบ้านอยู่มาวันหนึ่งมีการแสดงที่ยิ่งใหญ่มากคณะละครสัตว์นี้เต่าเป็นผู้นำพอการแสดงเต่าเป็นคนแรกที่ยืนรับฝ่าเท้าของช้าง ช้างขึ้นมาเหยียบยืนบนหลังเต่าเสือขึ้นมาอยู่บนหลังช้าง ลิงขึ้นไปอยู่บนหลังเสือ และสุดท้ายจิ้งจอกขึ้นไปอยู่บนหลังของลิงทำให้ผู้ชมตะลึงไปหมด

เต่าและกระต่าย

กาลครั้งหนึ่งมีเต่าและกระต่ายคู่หนึ่งอยู่ในป่าแห่งหนึ่งอยู่มาวันหนึ่งเต่ากำลังกินหญ้าอยู่ในทุ่งหญ้ากระต่ายดูถูกเต่ากระต่ายจึงเดินไปหาเต่าแล้วพูดกับเต่าว่าเต่ามือและเท้าของเจ้าสั้นนิดเดียวเจ้ากล้าแข่งวิ่งกับเราไหม เต่าตอบว่าถึงมือและเท้าของข้าจะสั้นข้าก็กล้าแข่งกับเจ้ากระต่ายบอกว่าเราแข่งกันที่ทุ่งหญ้าแห่งนี้ถ้าใครไปถึงเส้นชัยก่อนคนนั้นคือคนชนะกระต่ายบอกกับเต่าว่าถึงอย่างไงข้าก็ชนะอยู่ดีแล้วข้าต่อให้เจ้าไปก่อนข้าจะนอนสักพักค่อยไล่ตามเจ้ากระต่ายก็นอน ส่วนเต่าค่อย ๆเดินไปส่วนกระต่ายก็หลับสนิทไปแล้วเต่าเดินไปถึงเส้นชัยแล้วกระต่ายจึงตื่นมากระต่ายจึงวิ่งอย่างไรก็ไม่ทันแล้วทำให้กระต่ายแพ้พอกระต่ายวิ่งมาถึงกระต่ายจึงพูดว่าเราแพ้เจ้าเพราะเราได้ดูถูกเจ้า

MTB
MLE
Instructional and Learning
Materials Repository